

Τα βασικά χαρακτηριστικά και το πολιτικό πλαίσιο των αναδιαρθρώσεων στο τοπικό κράτος

πολιτικό πλαίσιο

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Οι επόμενες τοπικές εκλογές, οι πρώτες με διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θα γίνουν στις 26/5/2019 μαζί με τις ευρωεκλογές, με βάση το νέο νόμο «Κλεισθένης Ι» για τη λειτουργία περιφερειών και δήμων.

Παρά το περίβλημα της δήθεν κοινωνικής ευαισθησίας απέναντι στην ακραία φτώχεια, η συγκυβέρνηση επιταχύνει και εντατικοποιεί την εφαρμογή των μνημονιακών δεσμεύσεων και την υλοποίηση της αντεργατικής-αντιλαϊκής πολιτικής που φτωχοποιεί την κοινωνική πλειοψηφία, αυξάνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, οξύνει τις οικονομικές-κοινωνικές αντιθέσεις.

Συνεχίζοντας την τακτική των προκατόχων της, η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οδηγεί στη συγκέντρωση ακόμα περισσότερου πλούτου στην οικονομική ολιγαρχία και τα επιχειρηματικά συμφέροντα, βάζοντας πλάτη για την πλήρη αποδιάρθρωση κάθε κατάκτησης και εργατικού δικαιώματος. Στόχος δεν είναι άλλος από την ισχυροποίηση του πολιτικού συστήματος και της εξουσίας των καπιταλιστών και την πλήρη πρόσδεση στις αποφάσεις και τους σχεδιασμούς Ε.Ε., ΝΑΤΟ, ΗΠΑ.

Με το σχήμα «προοδευτικές δυνάμεις-ακροδεξιά συντήρηση» προσπαθεί να επιβάλει έναν νέου τύπου διπολισμό και θα επιχειρήσει να τον επιβάλλει και μέσω των περιφερειακών εκλογών. Η ΝΔ, παρότι το πρόγραμμά της **έχει κοινή μήτρα** με αυτά που υλοποιεί ο ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθεί συντηρώντας τον διπολισμό αυτό, να φανεί η ίδια πιο «αξιόπιστη δύναμη» για το κεφάλαιο δίνοντας υποσχέσεις ότι θα προχωρήσει ταχύτερα τις «μεταρρυθμίσεις» που απαιτούνται.

Σε αυτό το δίπολο το ΚΙΝΑΛ παίζει τον συμπληρωματικό ρόλο (ή με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με την ΝΔ) όπως ακριβώς θα τον παίξουν και σε τοπικό επίπεδο διάφορα ψηφοδέλτια τα οποία προέρχονται από διασπάσεις των παρατάξεων που συγκυβερνούν ουσιαστικά σε περιφέρειες και δήμους.

Όσο και αν επιχειρούν προεκλογικά να μας πλασάρουν το αφήγημα περί εξόδου από τα μνημόνια, οι δεσμεύσεις τους επεκτείνονται για δεκαετίες, ενώ οι αναδιαρθρώσεις που επιβάλλουν υποθηκεύουν το μέλλον μας επ' αόριστόν.

Κομβικό κομμάτι αυτής της προσπάθειας αποτελεί και η ενίσχυση του ρόλου του τοπικού κράτους στην υλοποίηση και εφαρμογή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Εμπέδωση και εξειδίκευση της αντιδραστικής πολιτικής στο τοπικό κράτος

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Ο Κλεισθένης Ι που Ψηφίστηκε στις 12/7/2018 από τη Βουλή, νόμος 283 άρθρων για το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας δήμων και περιφερειών και των ΦΟ.Δ.Σ.Α έρχεται σε αυτή την κατεύθυνση να φέρει θεσμικές αλλαγές που αποτελούν τη συνέχεια, τον «εκσυγχρονισμό» και την εμπέδωση όσων εφαρμόστηκαν με τον «Καλλικράτη» (και παλαιότερα τον Καποδίστρια), ενισχύοντας και στοχεύοντας στην «αποτελεσματικότερη και ταχύτερη» πρόσδεση και διαπλοκή των δήμων και των περιφερειών με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τους σχεδιασμούς τους.

Ο Κλεισθένης Ι Αποτελεί την εξειδίκευση της αντιδραστικής πολιτικής στο τοπικό κράτος στο σύγχρονο οικονομικό και πολιτικό πλαίσιο όπως αποκρυσταλώνεται μετά από 8 χρόνια οικονομικής κρίσης και στο πλαίσιο της εφαρμογής μνημονίων διαρκείας.

Πέραν της αλλαγής του εκλογικού συστήματος, δεν επιφέρει άμεσες μεταβολές (πχ στις αρμοδιότητες), όπως έγινε με τον Καποδίστρια το

1997 και με την αναθεώρηση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων το 2006 ή τον πράσινο «Καλλικράτη» το 2010.

Πρόκειται για νομοθέτημα «λαγός», το οποίο αφού διευθετήσει τον τρόπο λειτουργίας του «τοπικού πολιτικού συστήματος», θα συνοδευτεί εκ των υστέρων με σειρά νομοθετικών προβλέψεων για ζητήματα αρμοδιοτήτων, κατανομής πόρων κτλ.

Στο πολιτικό επίπεδο

Επιχειρείται να εξασφαλιστούν **ευρύτερες συναινέσεις κομμάτων της αστικής πολιτικής** ώστε να μπορέσουν να προωθήσουν τις βασικές κατευθύνσεις της κεντρικής πολιτικής, που δεν είναι άλλες από τη λειτουργία των δήμων και των περιφερειών στην κατεύθυνση της πλήρους επιχειρηματικότητας και της διασύνδεσής τους με κάθε είδους συμπράξεις με επιχειρηματικούς ομίλους.

Μνημονιακή οικονομική και κοινωνική πολιτική

Με τον νόμο ενισχύει **την εμπέδωση της μνημονιακής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στο τοπικό κράτος.**

Από τη μια, οι οικονομικοί πόροι για τη λειτουργία του τοπικού κράτους θα πρέπει φυσικά να εντάσσονται στο πλαίσιο της «δημοσιονομικής προσαρμογής» των μηδενικών ελλειμμάτων και των ισοσκελισμένων ή/και πλεονασματικών κρατικών προϋπολογισμών που ισχύει για όλες τις χώρες– μέλη της Ε.Ε.

Από την άλλη, προωθείται, με πρόσχημα την αποκέντρωση, η μείωση των επιχορηγήσεων που καταβάλλει το κεντρικό κράτος σε δήμους και περιφέρειες, ενώ ταυτόχρονα έχουν ήδη μεταφερθεί 200 και θα μεταφέρονται επιπλέον στο τοπικό κράτος μια σειρά αρμοδιότητες.

Με την μεταφορά ακόμα περισσότερων αρμοδιοτήτων (κυρίως στο πεδίο της κοινωνικής πολιτικής) επιδιώκεται η μετακύλιση του κόστους στους δημότες μέσα από τη φορομπηξία, την επιβολή ανταποδοτικών κριτηρίων στην παροχή υπηρεσιών, την κατάργηση δωρεάν υπηρεσιών πρόνοιας (τροφεία σε παιδικούς σταθμούς, αποκλεισμοί παιδιών κ.λπ.). Δεδομένο και μέσω του Κλεισθένη, αλλά και του προϋπολογισμού συνεχίζονται οι περικοπές και η υποχρηματοδότηση των δήμων.

Έτσι και με αυτό τον τρόπο ανοίγουν ακόμα περισσότερο τον δρόμο, για τη λειτουργία και την παροχή υπηρεσιών **με ιδιωτικο–οικονομικά**

κριτήρια για το σύνολο των δραστηριοτήτων, με την επιδίωξη δήμοι και περιφέρειες να αποκτήσουν χαρακτηριστικά και μορφή επιχείρησης.

Επιπλέον ο Κλεισθένης βελτιώνοντας τα ατελή σημεία του «Καλλικράτη», έπειτα από 7 χρόνια εφαρμογής του. Διευρύνει τη δυνατότητα συμμετοχής του τοπικού κράτους σε νομικά πρόσωπα αναπτυξιακού χαρακτήρα ή σε νομικά πρόσωπα, σε διάφορες ανώνυμες εταιρίες ΑΕ δηλαδή για παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας ή για αξιοποίηση δημόσιων αγαθών.

ΠΧ ΚΗΦΗΣΙΑ

«Η ενίσχυση της αναπτυξιακής δράσης και η βελτίωση της οικονομικής λειτουργίας» των φορέων της τοπικής διοίκησης (όπως δηλώνεται στην αιτιολογική έκθεση) μαζί με την ασφυκτικότερη επιτροπεία από την κυβέρνηση δίνουν το στίγμα του νόμου για τις επιδιωκόμενες αναδιαρθρώσεις.

Οι δήμοι και οι περιφέρειες αντιμετωπίζονται ως «τοπικές και περιφερειακές επιχειρησιακές μονάδες» και στο όνομα της αποκέντρωσης καλούνται να αποτελέσουν πρότυπα «ανάπτυξης» με «την ολοκλήρωση της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας της τοπικής αυτοδιοίκησης», με **«ωφέλιμη κοινωνικά επιχειρηματικότητα»** όπως λένε.

Αρα βρείτε λεφτά και λειτουργήστε με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και επιχειρηματικά πλάνα και κατ' επίφαση προς όφελος της κοινωνίας.

Εφευρίσκονται τρόποι αντιμετώπισης της υποστελέχωσης των δήμων και της έλλειψης οικονομικών πόρων. Με τις ρυθμίσεις για τη σύναψη προγραμματικών συμβάσεων με τη ΜΟΔ-ΕΕΤΤΑ ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.

θεσμοθετείται, επί της ουσίας, η εμπέδωση και εφαρμογή της διαρκούς αποψίλωσης των δήμων από προσωπικό, η μη πρόσληψη νέου μόνιμου προσωπικού και η διοχέτευση των οικονομικών πόρων σε άλλους φορείς και συγκεντρωτικές μονάδες, που θα ασκούν και το ουσιαστικό μέρος σημαντικών αρμοδιοτήτων.

Τα ΕΣΠΑ

Σχεδόν αποκλειστική, πηγή χρηματοδότησης αποτελούν **Τα ΕΣΠΑ** για την υλοποίηση δημόσιων έργων που εξακολουθούν να παίζουν το ρόλο της «μόχλευσης» κεφαλαίων με συνδυασμένα επενδυτικά σχήματα δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ενώ ανοίγονται νέες δυνατότητες και πεδία για την εμπορευματική λειτουργία και την αύξηση των λεγόμενων ίδιων πόρων με την εκμετάλλευση δημόσιων πόρων, αγαθών και γης στο όνομα της “αξιοποίησης” και της ανάπτυξης.

Επιχειρηματικότητα – εκχώρησεις – ιδιωτικοποιήσεις

Η «απελευθέρωση» της ενέργειας, της προώθησης των ΑΠΕ, των μεταφορών, της αγροτικής παραγωγής, της διαχείρισης των απορριμμάτων, ή αντίστοιχα της κερδοφόρας αξιοποίησης ακινήτων, υποδομών και φυσικών πόρων, μπαίνουν σε προτεραιότητα στα πλαίσια της επιχειρηματικής στροφής δήμων και περιφερειών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η εκχώρηση με πρόσφατο ΦΕΚ ακινήτων του δημοσίου στο Υπερταμείο, ανάμεσά τους δασικές εκτάσεις, αρχαιολογικοί, πολιτιστικοί χώροι αλλά και άλλα ακίνητα των δήμων όπως σχολεία, δημόσια κτίρια, αθλητικοί δημόσιοι και κοινόχρηστοι χώροι κ.α.

Αποτελέσματα

Ως αποτέλεσμα της παραπάνω οικονομικής πολιτικής οδηγούμαστε σε ακόμη μεγαλύτερη **συρρίκνωση των κοινωνικών υπηρεσιών**, ενώ ενισχύεται η εμπορευματοποίηση-ιδιωτικοποίηση της Πρόνοιας, της Υγείας, της Παιδείας, του Πολιτισμού.

Μια σειρά από κοινωνικές παροχές είτε καταργούνται είτε απαιτούν πλέον αντίτιμο ενώ ανθίζει η υποκατάστασή τους από ευκαιριακές δομές άλλου τύπου μέσα από την εκχώρηση τους στη λεγόμενη “κοινωνική οικονομία” (Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις – ΚΟΙΝΣΕΠ) ή σε ΜΚΟ και σε δίκτυα εθελοντισμού.

Εργασιακές σχέσεις

Ταυτόχρονα, εξασφαλίζεται η επέκταση - παγίωση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων μέσω προγραμμάτων «ωφελούμενων ανέργων»,

(33.000 θα απασχοληθούν φέτος στους δήμους) , μέσω προβολής της συνεταιριστικής οικονομίας κλπ, αλλά και μέσω δημιουργίας ΑΕ, με ΣΔΙΤ κ.α. με τις αντίστοιχες επίπτωσης τους όπως καταλαβαίνουμε και στις εργασιακές σχέσεις .

Το νέο μοντέλο ελαστικής εργασίας μέσα από τα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας διευρύνεται διαρκώς στη στελέχωση των υπηρεσιών δήμων και περιφερειών αντικαθιστώντας τη μόνιμη εργασία και καλύπτοντας τα τεράστια κενά. Οι δήμοι επιπλέον καλύπτουν κενά σε υπηρεσίες αξιοποιώντας την πλούσια δεξαμενή από αποφοίτους ΕΠΑΛ, επαγγελματικών σχολών κατάρτισης (ΕΠΑΣ) και ΙΕΚ, με μηδενικό κόστος.

Φθινό ανακυκλούμενο εργατικό δυναμικό, με άθλιες συνθήκες εργασίας και ελλιπή μέτρα ασφαλείας (το μαρτυρά, άλλωστε, και ο αυξανόμενος αριθμός των εργατικών ατυχημάτων 43 θανατηφόρα τα τελευταία χρόνια).

Δημοκρατία

Με τον Κλεισθένη, τον νέο νόμο πάρα την επίφαση δημοκρατικότητας διατηρείται και, **ενισχύεται ο συγκεντρωτικός ρόλος** του δημάρχου και του περιφερειάρχη, η αντιδημοκρατική λειτουργία των επιτροπών, των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, η αντιδημοκρατική συγκρότηση του τοπικού πολιτικού συστήματος.

Παρότι τα κυβερνητικά επιτελεία προσπάθησαν να παρουσιάσουν την αλλαγή του εκλογικού νόμου (με την εφαρμογή της απλής αναλογικής, όπως αναφέρεται) ως απάντηση στη διαφθορά και ως πρόταση που ενισχύει τη δημοκρατική λειτουργία , **στην πραγματικότητα ο νόμος αυτός πλαισιώνει ένα πλήρως αντιδημοκρατικό-συγκεντρωτικό πλαίσιο**, το οποίο ενισχύεται από την επιβολή της οικονομικής επιτροπείας, από την άμεση εκλογή και τις υπερεξουσίες του δημάρχου, τον περιορισμό του ρόλου του δημοτικού συμβουλίου και τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων στην Εκτελεστική Επιτροπή. Ο δήθεν “δημοκρατικότερος” εκλογικός νόμος δεν επιτρέπει εξάλλου υποψηφιότητες ανεξάρτητων και επιβάλλει παράβολα-χαράτσια αποκλείοντας άνεργους, χαμηλόμισθους, νέους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Ο νόμος διατηρεί τα συντηρητικά χαρακτηριστικά του προηγούμενου πλαισίου, θεσπίζει αλλαγές και ανοίγει το δρόμο σε επόμενες σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων και υπέρ της «αποτελεσματικότερης και ταχύτερης» πρόσδεσης και διαπλοκής των δήμων και περιφερειών με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τους σχεδιασμούς τους.

Δεν είναι «διεύρυνση της δημοκρατίας και σημαντική μεταρρυθμιστική τομή» όπως λένε τα κυβερνητικά επιτελεία με το πρόσχημα της εισαγωγής της απλής αναλογικής στην εκλογή των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων και μια σειρά άλλων υποτίθεται συμμετοχικών θεσμών.

Οι δήμοι και οι περιφέρειες δεν έχουν σχέση με δημοκρατία και λαϊκή συμμετοχή. υπάρχουν τόσο ασφυκτικά πλαίσια που δεν επιτρέπουν ούτε ένα στοιχειώδες ανεξάρτητο φιλολαϊκό σχέδιο.

Το θέμα της απειθαρχίας, ρήξης με τις οδηγίες και την πολιτική της ΕΕ, στο πλαίσιο του συνολικού αγώνα για ρήξη και αποδέσμευση δεν είναι απλώς ιδεολογικό θέμα, αλλά όρος για την υπεράσπιση των λαϊκών αναγκών και πολύ περισσότερο ενός συνολικότερου αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης, για αυτό και ο Κλεισθένης, συντονίζοντας τον βηματισμό με τις κατευθύνσεις της ΕΕ προβλέπει βαριές ποινές για τους δημάρχους και διοικήσεις που απειθαρχούν.

Στην ουσία εν τέλει φέρνει βαθύτερες αντιδραστικές – αντιλαϊκές ρυθμίσεις σε συνέχεια του πρώτου μνημονιακού νόμου για τους «ΟΤΑ» ,του «Καλλικράτη».

Με το Κλεισθένη έχουμε ακόμη περισσότερο αναβάθμιση της ανασυγκρότησης του κράτους σε τοπικό και κεντρικό σε διασύνδεση με το υπερεθνικό επίπεδο και με βαθύτερη σύμφυση των τριών επιπέδων. Αναβάθμιση της σχέσης του τοπικού κράτους με το κεφάλαιο και την Ε.Ε.

Με το νέο νομοθέτημα επιδιώκουν

Νέα αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος με την ένταξη στα ανταποδοτικά τέλη και άλλων υπηρεσιών. Επιπλέον φορομνηξία από

τη μεταφορά νέων φορολογικών βαρών στις πλάτες των λαϊκών νοικοκυριών και νομιμοποίηση των παλιών που υπήρχαν.

Με τον νέο νόμο εκείνο που στρατηγικά επιδιώκεται είναι οι πόροι των ΟΤΑ να έχουν ως κύρια πηγή τους την ανταποδοτικότητα και την επιχειρηματικότητα και η κρατική χρηματοδότηση να έχει βοηθητικό χαρακτήρα και να συμβάλει σε αυτές και στο φοροεισπρακτικό «κυνήγι» που πρέπει να κάνουν οι δήμοι.

Με βάση αυτό, δήμοι και Περιφέρειες, δημοτικές επιχειρήσεις, αναπτυξιακές Α.Ε. κάθε είδους, διαδημοτικά δίκτυα και οι σύνδεσμοί τους, αποκτούν και νέο θεσμικό πλαίσιο για να συμβάλουν καλύτερα και πιο αποτελεσματικά στις ανάγκες της καπιταλιστικής κερδοφορίας και ανταγωνιστικότητας.

Να δημιουργούν φιλικό περιβάλλον για το κεφάλαιο και τις αδηφάγες ορέξεις του στις περιοχές τους. Να ανοίγουν νέα πεδία για την προώθηση της επιχειρηματικότητας με την αποφασιστική συνδρομή των ΟΤΑ σε έργα και υποδομές για να υπηρετήσουν τους στρατηγικούς σχεδιασμούς μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Για αυτό θεσμοθετούν την δημιουργία Α.Ε. για την απόκτηση πρόσβασης σε επενδυτικά κεφάλαια και εμπλοκή σε παραγωγή και διανομή ενέργειας, μεταφορές κλπ.

Για αυτό θεσμοθετούν για την εκχώρηση στην επιχειρηματική κερδοσκοπία του κεφαλαίου, φυσικούς πόρους και δημοτικής γης, τη δυνατότητα παραχώρησης δημοτικής ακίνητης περιουσίας και των υποδομών τους με κάθε είδους διευκολύνσεις και φοροαπαλλαγές.

Τελικά είναι ακόμη ένα βήμα στην αντιδραστική ανασυγκρότηση και θωράκιση της τοπικής διοίκησης.

Αστική κυβερνητική πολιτική, δήμοι και οι περιφέρειες

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Η κυβερνητική πολιτική στο τοπικό κράτος στηρίζεται από όλα τα μνημονιακά κόμματα και ταυτόχρονα γίνεται αποδεκτή και **προωθείται** από περιφέρειες και δήμους.

Οι δημοτικές και περιφερειακές αρχές υλοποιούν μια **αντιλαϊκή-αντεργατική περιβαλλοντοκτόνα πολιτική** που όλοι μας από την εμπειρία ενασχόλησης μας στις τοπικές κοινωνίες γνωρίζουμε.

Πρέπει να εκτιμήσουμε ότι με τον «Καλλικράτη» και τον «Κλεισθένη Ι» **οι επιχειρούμενες αναδιαρθρώσεις** στο κράτος και την οικονομία διευκολύνονται και **προωθούνται μέσω του πολιτικού προσωπικού** του τοπικού κράτους, που τις υλοποιεί με **καθολικό τρόπο, ανεξάρτητα πολιτικού προσανατολισμού και με μικρές παραλλαγές.**

Παράλληλα, προωθούν την επέλαση των επενδυτών για πλήρη παράδοση στο κεφάλαιο του χώρου, του περιβάλλοντος και των ενεργειακών αποθεμάτων στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης (Ελληνικό, Κασσιόπη, Σκουριές, Ήπειρος, Κρήτη, Ιόνια, Αττική πρόσφατο παράδειγμα με την ΣΜΠΕ για την εξόρυξη κ.α.).

Περιφέρειες και δήμοι είναι συνυπεύθυνοι για την ανυπαρξία έργων πολιτικής προστασίας και την κατάρρευση των δημόσιων υποδομών, με τραγικές και δολοφονικές συνέπειες όπως κατέδειξαν η ρύπανση του Σαρωνικού, η πλημύρα στη Μάνδρα, οι φωτιές στο Μάτι και στη Κινέττα, στην Εύβοια στη Ζάκυνθο στη Χαλκιδική κ.α..

Οι αντιστάσεις και οι αγώνες

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Στις τοπικές κοινωνίες και περιφέρειες, είχαμε **εξέλιξη σοβαρών αντιστάσεων, αλλά και ξέσπασμα αγώνων ενάντια στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος, τις ιδιωτικοποιήσεις και τις συνθήκες ζωής.**

Χαρακτηριστικά παραδείγματα:

Σκουριές, Λευκίμμη, στην Ήπειρο ενάντια στις εξορύξεις, ιδιωτικοποίηση δρόμων (πχ Εγνατία), δημόσιων υποδομών (π.χ. ΔΕΥΑ Βόλου, σκουπίδια στην Πελοπόννησο, Δυτική Μακεδονία κ.α.) και υπηρεσιών, για υπεράσπιση δημόσιων - κοινόχρηστων χώρων και χώρων πολιτιστικής κληρονομιάς (Ακαδημία Πλάτωνος, Χανιά) από την

εμπορευματοποίηση, ενάντια στις ανεμογεννήτριες σε Άγραφα, Ρέθυμνο κ.α.

Αγώνες των εργαζόμενων στην κοινωφελή εργασία στους δήμους, μέχρι πολύ πρόσφατα τους αγώνες των συμβασιούχων.

Αγώνες που έφεραν επιμέρους νίκες, ανέδειξαν τις συνθήκες δουλειάς που αντιμετωπίζουν, κόντρα και ενάντια στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και υπενθύμισαν στην κυβέρνηση πως δε θα μπορέσει να ξεμπερδέψει εύκολα με τους αγώνες για δουλειά με δικαιώματα.

Αγώνες σε αρκετές γειτονιές και από τοπικές συλλογικότητες **για την υπεράσπιση εργατικών δικαιωμάτων** όπως ενάντια στις λευκές νύκτες, στο άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές, στην εργοδοτική αυθαιρεσία, για την υπεράσπιση εγκύων και νέων από απολύσεις κλπ

Σημαντικούς αγώνες ενάντια **σε πλειστηριασμούς και κατασχέσεις λαϊκής κατοικίας και περιουσίας**, που κατάφεραν να αποτρέψουν πλήθος πλειστηριασμών και στη νέα φάση οι κινητοποιήσεις ενάντια στους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, **για τα λαϊκά προβλήματα.**

Αγώνες **για παιδεία και υγεία** που αναπτύχθηκαν στις γειτονιές απέναντι στις ελλείψεις, τις ανεπαρκείς υποδομές και τις συγχωνεύσεις σχολείων, τους αποκλεισμούς χιλιάδων παιδιών από τους παιδικούς σταθμούς, την υποβάθμιση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Αγώνες για την **αλληλεγγύη, την υλική στήριξη και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων, και μεταναστών.**

Αγώνες για την **υπεράσπιση των μαθητικών αγώνων**, την εναντίωση σε μέτρα παρακολούθησης και καταστολής.

Αγώνες για να αντιμετωπίσει και αντιμετωπίζει ακόμη και σήμερα στον Γέρακα **τη δράση των φασιστών, εθνικιστών** και κάθε ακροδεξιάς βρωμιάς που στοχοποιούσαν μετανάστες, αγωνιστές, διαφορετικούς που θέλουν να ποτίσουν με το νεοναζιστικό δηλητήριο τη νεολαία.

Καθοριστική για το ξέσπασμα αγώνων, την κατεύθυνση, τη δυναμική και το αποτέλεσμα τους αποδεικνύεται η ύπαρξη και δράση των κινήσεων της αριστερής αντικαπιταλιστικής πτέρυγας σε πόλεις και περιφέρειες.

Οι περιφερειακές και δημοτικές αριστερές, αντικαπιταλιστικές κινήσεις αποτέλεσαν στήριγμα σε αυτές τις μάχες και η παρουσία των όποιων εκλεγμένων συμβούλων συνέβαλε έξω και μέσα στα συμβούλια για τη στήριξη αυτών των αγώνων ενάντια στις αντεργατικές-αντιλαϊκές πολιτικές των περιφερειακών και δημοτικών αρχών.

Μετέφεραν τα προβλήματα, την αγωνία και τις διεκδικήσεις εργαζομένων και κατοίκων, για το συντονισμό και τη συμπαράσταση στα αιτήματά τους, για την αποκάλυψη των διαπλοκών και των σχεδιασμών ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα.

Η σημασία των τοπικών εκλογών

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Αντικειμενικά οι εκλογές αποκτούν κεντρική πολιτική σημασία γιατί θα αποτυπώσουν όχι μόνο τους συσχετισμούς για τα λεγόμενα τοπικά ζητήματα, αλλά και για όλη την πολιτική κατάσταση.

Η δράση μας μπορεί να μετουσιώσει την υποστήριξη αυτού του δυναμικού στις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε συνολική πολιτική στάση αμφισβήτησης της κυρίαρχης αντίληψης και ενίσχυσης ενός ρεύματος ρήξης και ανατροπής, με βάθος και διάρκεια και ταυτόχρονα με αλληλεπίδραση και με τις επιλογές στις άλλες κάλπες και στη συνολική τοποθέτηση στους αγώνες.

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Απέναντι στην αντιδραστική αναδιάρθρωση, χρειαζόμαστε ένα νέο διεκδικητικό τοπικό κίνημα.

Να προτάξουμε ένα διαφορετικό πλαίσιο με γνώμονα τα σύγχρονα κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα και την ικανοποίηση των αναγκών της εργατικής τάξης του λαού και της νεολαίας.

Να συμβάλουμε στη συγκρότηση ενός μαζικού κινήματος διεκδίκησης, αντίστασης, ρήξης και ανατροπής απέναντι σε κεντρικό και τοπικό

κράτος και τις πολιτικές τους, αποκαλύπτοντας τον ταξικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα τους και το αντιδραστικό πλαίσιο, που έχει θεσμοθετηθεί εδώ και δεκαετίες σε πλήρη σύμπνοια με τις επιταγές της ΕΕ.

Κόντρα σε λογικές διαχείρισης, με μοναδικό κριτήριο την ικανοποίηση των σύγχρονων εργατικών αναγκών.

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Ήμασταν και είμαστε απέναντι στους νόμους «Καλλικράτης» και τώρα στον «Κλεισθένης» 1, επιδιώκοντας συνολικά ένα διαφορετικό τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας και της ζωής μας.

Ενός τρόπου που θα αναζητά τη συλλογική συζήτηση και οργάνωση και θα διαμορφώνει πολιτικό λόγο με κριτήριο τα σύγχρονα κοινωνικά δικαιώματα, την ικανοποίηση των αναγκών της εργατικής τάξης των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

Γι αυτό, θεωρούμε ότι όλη η διαδικασία (προεκλογικές διεργασίες, αποτελέσματα) και **η παρέμβασή μας πρέπει να έχει στόχο να συμβάλει στην ανασυγκρότηση και αναζωογόνηση του εργατικού λαϊκού κινήματος** και των αγώνων με βασική προτεραιότητα μας την ενίσχυση της πάλης συνολικά για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης.

Για να γίνει αυτό **χρειάζεται η συμβολή μας στη δημιουργία ενός κινήματος στην πόλη,** κόντρα σε λογικές διαχείρισης και η ενίσχυση της ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Είναι κομβικής σημασίας η οργάνωση του λαού σε δικά του όργανα και θεσμούς και όχι απλά σε εκλογικούς συνδυασμούς «χυλούς». (πχ λαϊκές συνελεύσεις, τοπικά συντονιστικά, με ανακλητότητα στην εκπροσώπηση κλπ), αντιπαραθετικούς προς τους δήμους και τις περιφέρειες, το κράτος συνολικά.

Θεωρούμε κάτι τέτοιο αναγκαίο όχι μόνο γιατί απαντάει στα επείγοντα ζητήματα του σήμερα αλλά γιατί διαμορφώνει τη συνείδηση της αναγκαιότητας και της δυνατότητας πως οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μπορούν να ορίζουν τη ζωή τους, αλλά να αποτελεί και προσχέδιο της αντίληψης μιας άλλης κοινωνίας χωρίς τους αστικούς θεσμούς.

**Δεν υπάρχει καμία εναλλακτική εντός πλαισίου πολιτικής
ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου**

Σύντροφοι/ες και συναγωνιστές/ες

Στο σύγχρονο καπιταλισμό και στη χώρα μας, υπάρχει υπερ αντιδραστικοποίηση του κράτους και του πολιτικού συστήματος. Η σύμφυση μέσα από ένα πολυδαίδαλο νομικό πλέγμα τοπικού – κεντρικού, με τις υπερεθνικές δομές του κεφαλαίου είναι ασφυκτική.

Πως θα μπορέσουν, π.χ., να βρεθούν χρήματα για μια άλλη κοινωνική πολιτική, για έργα υποδομής για τις λαϊκές ανάγκες, για εργαζόμενους με μόνιμη και σταθερή εργασία και αξιοπρεπή αμοιβή, για να μην προχωρήσει το ξεπούλημα των δημόσιων χώρων, χωρίς **την άρνηση πληρωμής του χρέους και τη διαγραφή του**. Χωρίς τη **σύγκρουση και τη κατάργηση των νόμων, των μνημονίων**. Χωρίς και στην τοπική διοίκηση **η κατάργηση του Καλλικράτη του Κλεισθένη του Οικονομικού παρατηρητήριου κλπ.**

Για να μην ιδιωτικοποιηθεί το νερό και η ενέργεια, για να γίνει σχεδιασμός με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και όχι με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτείται άρνηση των θεσμικών μορφών οργάνωσης και ελέγχου, άρνηση υπακοής στις δεσμεύσεις οικονομικών κατευθύνσεων που επιβάλλουν.

Για αυτό πιστεύουμε πως, **κρίσιμο ζήτημα σήμερα, είναι και η αντιπαράθεση με διαχειριστικές λογικές**, με βασικό στόχο τον αγώνα μας για την ανατροπή της πολιτικής **ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου και κάθε κυβέρνησης που ακολουθεί την ίδια αντιλαϊκή πολιτική.**

Πλέον, **δεν έχουμε αυταπάτες** πως δήμοι και περιφέρειες, το κράτος συνολικά μέσα στα αυτά τα πλαίσια σήμερα, **μπορεί να υπάρξει διαφορετική διαχείριση, χωρίς συνολική σύγκρουση ρήξη και αντικαπιταλιστική ανατροπή**. Χωρίς, ταυτόχρονα με ένα ισχυρό ανασυγκροτημένο ταξικό εργατικό κίνημα και ένα παράλληλα αναβαθμισμένο πολιτικά και μαζικό λαϊκό κίνημα σε κάθε περιφέρεια,

πόλη, χωριό και γειτονιά, να παλεύουν για τη συνολική ρήξη και ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και που θα οδηγεί στο άνοιγμα του δρόμου μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, ανταγωνισμούς ανισότητες, φτώχεια και πολέμους.